

af Tiden, hvornaar Begravelsen har fundet Sted, den begravede Persons Navn og Gravens Plads paa Kirkegaarden. Det kan forlanges, at der paa enhver Grav sættes en Numerpæl af Egetræ, Jern eller mindst ligesaa holdbart Stof med tydelig Angivelse af Numeret i Kirkegaardsprotokollen.

Hvor Synet finder det nødvendigt, kan det forlange anskaffet et Kort over Kirkegaarden, paa hvilket hver Grav afmærkes.

Kirkegaardsprotokollen og Kirkegaardskortet, hvor saadant findes, fremlægges ved de aarlige Syn med Menighedsraadets Attest for at være rigtig førte.

§ 46.

Hvor der i Henhold til Lovgivningens Regler uden Vederlag anvises Gravplads til en afdød, kan der, hvis den afdøde var gift, samtidig umiddelbart ved Siden af det anviste Gravsted forlanges udlagt et Gravsted til den efterlevende Ægtefælle, og denne bevarer Retten dertil, uanset om den paagældende dør i eller udenfor Sognet.

Enhver Grav skal ligge urørt i 30 Aar efter Begravelsen.

§ 47.

Naar Familiegravsteder ønskes udlagte af Sognets Beboere, eller naar de i forrige § omhandlede Gravsteder ønskes bevarede udover 30 Aar fra den længstlevendes Begravelse, kan saadant ikke nægtes. Efter at Menighedsraadets og Synets Erklæringer ere indhentede, kan der for saadan Overdragelse af Stiftsøvrigheden fastsættes en Betaling, der oplægges i en Fond, hvis Midler kunne anvendes til Afholdelse af Udgifterne ved Kirkegaardens Udvidelse. Til anden Anvendelse kræves Ministeriets Tilladelse.

For udensogsboende, der enten have Ægtefælle, Forældre eller Børn begrave paa Kirkegaarden, eller som paa særlig Maade have været knyttede til Sognet, gælde de samme Bestemmelser. I opstaaende Tvivlstilfælde tilfalder den endelige Afgørelse Stiftsøvrigheden.

§ 48.

Til Anbringelse af Gitterværk om Gravsteder kræves Kirkebestyrelsens Samtykke.

Mindesmærker, der ved deres Størrelse eller Form virke skæmmende paa Kirken eller Kirkegaarden, eller hvis Indskrifter maa anses for upassende, kunne af Synet forlanges fjernede. Synets Afgørelser herom kunne dog indankes for Ministeriet.

§ 49.

En Vedtægt for Orden paa Kirkegaarden og for dennes Benyttelse kan efter Forslag af Kirkens Bestyrelse og Sognets Menighedsraad og efter indhentet Erklæring fra Synet fastsættes af Stiftsøvrigheden. I denne Vedtægt kan fastsættes Bestemmelser om Gravstedernes og Gravenes Mindstemaal samt om Forpligtelse til at lade Gravene kaste ved en ved Kirkegaarden ansat Graver.

§ 50.

Naar en Kirkegaard paa Grund af Sognets tiltagende Folketal, eller fordi den ikke fyldestgør de i § 42 omhandlede Fordringer med Hensyn til Grundvandstanden, eller af andre Aarsager ikke længere kan afgive de fornødne sømmelige Begravelsessteder til Sognets Beboere, paahviler det Kirken at afhjælpe denne Mangel enten ved Kirkegaardens Udvidelse, eller, hvor saadan vanskelig kan finde Sted, ved Anlæg af en Hjælpekirkegaard efter Synets nærmere Bestemmelse.